

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณีการห้ามเอเยนต์สุร่าจำหน่ายสุร่าชุมชน

ระหว่าง	นาย ก.	ผู้ร้องที่ ๑
	นาย ข.	ผู้ร้องที่ ๒
	นาง ค.	ผู้ร้องที่ ๓
	นาง ง.	ผู้ร้องที่ ๔
	นาง จ.	ผู้ร้องที่ ๕
	นาง ฉ.	ผู้ร้องที่ ๖
	นาง ช.	ผู้ร้องที่ ๗
	นาง ซ.	ผู้ร้องที่ ๘
	นาง ฌ.	ผู้ร้องที่ ๙
	นาง ญ.	ผู้ร้องที่ ๑๐
	นาย ฎ.	ผู้ร้องที่ ๑๑
	นาย ฏ.	ผู้ร้องที่ ๑๒
	นาย ฐ.	ผู้ร้องที่ ๑๓
	นาย ท.	ผู้ร้องที่ ๑๔
	บริษัท ท. จำกัด (มหาชน)	ผู้ถูกร้อง

ข้อร้องเรียน

ผู้ร้องร่วมกันลงลายมือชื่อในหนังสือร้องเรียน ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ สรุปความได้ว่า ผู้ถูกร้องใช้มาตรการกีดกันทางการค้า โดยบังคับห้ามเอเยนต์ และซบเอเยนต์จำหน่ายสุร่ากลั่นชุมชน ทำให้เอเยนต์ และซบเอเยนต์ไม่ซื้อสุร่ากลั่นชุมชน เป็นเหตุให้ผู้ร้องได้รับความเดือดร้อน และอาจเข้าข่ายกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๗

ข้อเท็จจริง

ผู้ร้องเป็นผู้ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายสุร่ากลั่นชุมชน ให้กับร้านค้าชุมชนหรือเอเยนต์ หรือซบเอเยนต์ที่ทำการจำหน่ายสินค้าสุร่า เบียร์ และเครื่องดื่มอื่น โดยเงื่อนไขการส่งสินค้า การชำระราคา ค่าสินค้า เป็นไปตามความสมัครใจของคู่ค้าแต่ละราย เมื่อประมาณเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ร้องที่ ๑ นำส่ง สินค้าสุร่ากลั่นชุมชนให้กับร้าน ส. แต่ร้าน ส. นำสำเนาเอกสาร เรื่อง แสดงความจำนงเป็นซบเอเยนต์ของร้าน

ที่มีการเขียนชื่อบริษัท น. จำกัด ซึ่งมีข้อความส่วนหนึ่งระบุว่า ชับเอเยนต์จะต้องไม่จำหน่ายสุรากลั่นชุมชนทุกชนิดให้ผู้ร้องที่ ๑ อ่านและร้าน ส. ได้ปฏิเสธการซื้อขายสุรากลั่นชุมชนของผู้ร้องที่ ๑ ต่อมาผู้ร้องที่ ๑ ถึง ผู้ร้องที่ ๑๔ มีหนังสือร้องเรียน ขอให้ผู้ถูกร้องยกเลิกมาตรการกีดกันทางการค้า ผู้ร้องที่ ๑ ทราบว่าเจ้าของสินค้าเบียร์ สุราขาว และสินค้าสุราสี มีผู้ถูกร้องเป็นเจ้าของสินค้าที่แท้จริงโดยพิจารณาจากการใช้ตราสัญลักษณ์สินค้าเดียวกันหลังจากยื่นหนังสือร้องเรียน ผู้ร้องที่ ๑ สามารถส่งสินค้าสุรากลั่นชุมชนจำหน่ายได้ตามปกติ ผู้ร้องที่ ๑ ได้รับความเสียหายเป็นจำนวนเงินประมาณ xxx,xxx บาท แต่ไม่มีหลักฐานมาแสดง ส่วนผู้ร้องรายอื่นไม่ได้รับความเสียหายแต่สาเหตุที่ลงลายมือชื่อในหนังสือร้องเรียน เนื่องจากตัวแทนกลุ่มผู้ผลิตและจำหน่ายสุรากลั่นชุมชนจังหวัดเชียงใหม่แจ้งว่ามีการห้ามเอเยนต์และชับเอเยนต์จำหน่ายสินค้าสุรากลั่นชุมชนขอให้ร่วมลงลายมือชื่อในหนังสือร้องเรียน มิฉะนั้นต่อไปจะได้รับผลกระทบด้วย

ส่วนเอเยนต์ ชับเอเยนต์ และร้านจำหน่ายสินค้าเบ็ดเตล็ด รับฟังได้ว่า ไม่เคยเห็นเอกสารหนังสือแสดงความจำนงเป็นชับเอเยนต์ของบริษัท น. จำกัด และไม่เคยถูกผู้ใดขอให้งดจำหน่ายสุรากลั่นชุมชน บริษัท น. จำกัด มีรายได้หลักจากการซื้อสินค้าสุราขาวจากบริษัท ธ. จำกัด เพื่อนำมาจำหน่ายต่อในเขตภาคเหนือ โดยไม่มีการทำสัญญาแต่งตั้งตัวแทน หรือเอเยนต์ หรือชับเอเยนต์ ทั้งนี้ ผู้ถูกร้องเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัท น. จำกัด โดยบริษัท น. จำกัด มีหน้าที่แจ้งยอดขายและผลประกอบการให้กับตัวแทนของคณะกรรมการบริหารของผู้ถูกร้องทราบ

ผู้ถูกร้องมีฐานะเป็นบริษัทที่ประกอบธุรกิจลงทุนในบริษัทอื่น (HOLDING COMPANY) มิได้ประกอบกิจการค้าขายโดยตรง และผู้ถูกร้องเป็นผู้ถือหุ้นของบริษัท น. จำกัด และบริษัท ป. จำกัด

โครงสร้างตลาดและโครงสร้างการจำหน่ายสินค้าสุราปี พ.ศ. ๒๕๕๔

๑. โครงสร้างตลาดสินค้าสุรา

๑.๑ กลุ่มบริษัทของผู้ถูกร้อง มีส่วนแบ่งตลาดรวมกันประมาณร้อยละ xx.xx มีผู้ผลิตในเครือจำนวน ๒๐ ราย

๑.๒ กลุ่มเครือข่ายผู้ผลิตสุรากลั่นชุมชนเชียงใหม่ - ลำพูน และภาคเหนือตอนบน ผลิตไวน์ผลไม้ สาโท กะแช่ และสุรากลั่น มีสมาชิกประมาณ ๔,๐๐๐ ราย

๑.๓ ผู้ผลิตอื่น ๆ จำนวน ๔ ราย ส่วนแบ่งตลาดรวมกันประมาณร้อยละ xx.xx

๑.๔ บริษัทผู้นำเข้า จำนวน ๒ ราย ส่วนแบ่งตลาดรวมกันประมาณร้อยละ x.xx

๒. โครงสร้างการจัดจำหน่าย

๒.๑ กลุ่มเครือข่ายผู้ผลิตสุรากลั่นชุมชนเชียงใหม่ - ลำพูน และภาคเหนือตอนบน เป็นผู้ผลิตและจำหน่ายสุรากลั่นชุมชนให้แก่ร้านค้าซึ่งส่วนใหญ่เป็นเอเยนต์และชับเอเยนต์ของผู้ถูกร้อง

๒.๒ กลุ่มบริษัทของผู้ถูกร้องเป็นบริษัทที่ประกอบธุรกิจลงทุนในบริษัทอื่น (HOLDING COMPANY) มีโรงงานผลิตสุรา ๒๐ แห่ง และโรงงานผลิตเบียร์ ๓ แห่ง และจำหน่ายสินค้าให้กลุ่มบริษัทผู้แทนจำหน่ายสุรา ๓ บริษัท และกลุ่มบริษัทผู้แทนจำหน่ายเบียร์ ๒ บริษัท กลุ่มบริษัทผู้แทนจำหน่ายสุราและเบียร์ ทั้ง ๕ บริษัท จะจำหน่ายสินค้าต่อให้กับกลุ่มบริษัทการตลาด ๑๖ บริษัท ประกอบด้วย (๑) กลุ่มบริษัทการตลาดสุรา ๘ บริษัท (๒) กลุ่มบริษัทการตลาดเบียร์ ๘ บริษัท ทำหน้าที่เป็นศูนย์การตลาดจำหน่ายสินค้าให้กับเอเยนต์ และชับเอเยนต์ เพื่อกระจายสินค้าไปยังพื้นที่ในเขตความรับผิดชอบ

๓. ผู้ถูกร้องเป็นผู้ถือหุ้นร้อยละ ๑๐๐ ในกลุ่มบริษัทผู้ผลิตสุราและเบียร์ บริษัทผู้แทนจำหน่ายสุราและเบียร์ รวมทั้งกลุ่มบริษัทการตลาดสุราและเบียร์

โครงสร้างการผลิตและจำหน่ายสุราในเขตภาคเหนือตอนบน ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีผู้ผลิตสุราประมาณ ๒,๔๘๖ ราย ผู้ประกอบธุรกิจที่มีส่วนแบ่งตลาดสุราในเขตภาคเหนือตอนบน มี ๔ กลุ่ม คือ ลำดับที่ ๑. บริษัท ธ. จำกัด มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ xx.xx มูลค่าภาษี xxx ล้านบาท ลำดับที่ ๒. บริษัท ม. จำกัด มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ xx.xx มูลค่าภาษี xxx.xx ล้านบาท ลำดับที่ ๓. กลุ่มผู้ผลิตสุรากลั่นชุมชน มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ xx.xx มูลค่าภาษี xxx.xx ล้านบาท และลำดับที่ ๔. กลุ่มผู้ผลิตสุราแช่ชุมชน มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ x.xx มูลค่าภาษี x.xx ล้านบาท

ประเด็นวินิจฉัย

กรณีมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า

๑. การกระทำของผู้ถูกร้องเกิดขึ้นในระหว่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลใช้บังคับ และต่อมาพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓ ได้บัญญัติให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลให้การกระทำของผู้ถูกร้องตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ถูกยกเลิกไปแล้วหรือไม่

๒. ผู้ถูกร้องเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีอำนาจเหนือตลาด และใช้อำนาจเหนือตลาดในลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๓. ผู้ถูกร้องเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่ตกลงร่วมกันกับผู้ประกอบธุรกิจอื่นในการผูกขาดหรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๔. ผู้ถูกร้องกระทำการใด ๆ อันมิใช่การแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม และมีผลเป็นการทำลายทำให้เสียหาย ขัดขวาง กีดกัน หรือจำกัดการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจอื่น หรือเพื่อมิให้ผู้อื่นประกอบธุรกิจหรือต้องล้มเลิกการประกอบธุรกิจตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คำวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องพิจารณาเป็นประการแรก คือ การกระทำของผู้ถูกร้องเกิดขึ้นในระหว่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลใช้บังคับ และต่อมาพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓ ได้บัญญัติให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ การกระทำของผู้ถูกร้องตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ถูกยกเลิกไปแล้วหรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิเคราะห์แล้วเห็นว่า พฤติกรรมของผู้ถูกร้องเกิดขึ้นขณะที่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๙ มีผลใช้บังคับ แม้ต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ยกเลิกพระราชบัญญัติการแข่งขัน

ทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่บทบัญญัติที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดดังกล่าวยังคงบัญญัติเป็นความผิดไว้ในมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนั้น การวินิจฉัยการกระทำของผู้ถูกร้องจึงต้องใช้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีผลใช้บังคับขณะที่เกิดเหตุ

ประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อมา คือ ผู้ถูกร้องเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีอำนาจเหนือตลาดและใช้อำนาจเหนือตลาดในลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

ในการพิจารณาว่าผู้ประกอบธุรกิจรายใดเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดหรือไม่ ต้องพิจารณาจาก ๒ ปัจจัย คือ (๑) ขอบเขตตลาด (Market Definition) และ (๒) หลักเกณฑ์ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด พ.ศ. ๒๕๕๐

(๑) ขอบเขตตลาด (Market Definition) ในคดีนี้สามารถพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดได้โดยพิจารณาด้านสินค้า (Product Dimension) และด้านภูมิศาสตร์ (Geographic Dimension) ดังนี้

๑) ด้านสินค้า (Product Dimension) คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ต้องพิจารณาถึงการทดแทนกันได้ของสินค้า ซึ่งสินค้าที่เป็นมูลเหตุคือ สินค้าสุรากลั่นชุมชน หรือสุรากลั่น ซึ่งผู้บริโภคชอบรสชาติและกลิ่น หากผู้บริโภคไม่สามารถซื้อสินค้าสุรากลั่นชุมชนตราที่เคยบริโภคได้ ผู้บริโภคจะเลือกซื้อสินค้าสุรากลั่นชุมชนตราอื่น หรือสุรากลั่น แต่จะไม่เปลี่ยนไปดื่มสุราสี หรือเบียร์ ตลาดสินค้าในกรณีนี้จึงเป็นตลาดสินค้าเฉพาะสุรากลั่น

๒) ด้านภูมิศาสตร์ (Geographic Dimension) คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่ผู้ผลิตแต่ละรายสามารถจำหน่ายและส่งมอบสินค้าสุรากลั่นให้กับผู้ซื้อ ณ สถานที่ที่ตกลงกันได้ทั่วประเทศภาคเหนือตอนบนโดยไม่มีความแตกต่างด้านราคาขาย ขอบเขตตลาดทางภูมิศาสตร์ ของสินค้าสุรากลั่น ในกรณีนี้คือจังหวัดภาคเหนือตอนบน ได้แก่ เชียงราย เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง น่าน แพร่ พะเยา แม่ฮ่องสอน และอุตรดิตถ์

(๒) หลักเกณฑ์ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๐ กำหนดให้ต้องพิจารณา ยอดเงินขายและส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาของปีที่มีการกระทำที่ถูกกล่าวหา คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิเคราะห์แล้วเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกร้องเกิดขึ้นในปี ๒๕๕๕ จึงพิจารณาได้ข้อยุติว่า ยอดเงินขายและส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาหมายถึงยอดเงินขายและส่วนแบ่งตลาดในปี ๒๕๕๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ประกอบธุรกิจที่มีส่วนแบ่งตลาดสุราในเขตภาคเหนือตอนบน มี ๔ กลุ่ม คือ ลำดับที่ ๑. บริษัท ธ. จำกัด มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ xx.xx มูลค่าภาษี xxx ล้านบาท ลำดับที่ ๒. บริษัท ม. จำกัด มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ xx.xx มูลค่าภาษี xxx.xx ล้านบาท ลำดับที่ ๓. กลุ่มผู้ผลิตสุรากลั่นชุมชน มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ xx.xx มูลค่าภาษี xxxxx ล้านบาท และลำดับที่ ๔. กลุ่มผู้ผลิตสุราแข่งชุมชน มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ xxx มูลค่าภาษี xxx ล้านบาท ซึ่งแม้ว่าบริษัท ธ. จำกัด และบริษัท ม.จำกัด จะเป็นบริษัทในเครือของผู้ถูกร้อง แต่เป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากกัน และไม่เข้าเกณฑ์เป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ผู้ที่มีอำนาจเหนือตลาด พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๐ ส่วนกรณีที่ถูกผู้ถูกร้องเป็นบริษัท

/ที่ประกอบธุรกิจ...

ที่ประกอบธุรกิจลงทุนในบริษัทอื่น (HOLDING COMPANY) ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ มิได้มีการบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องหน่วยธุรกิจเดียวกันไว้ จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาในข้อนี้

ประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อมา คือ ผู้ถูกร้องเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่ตกลงร่วมกันกับผู้ประกอบธุรกิจอื่น ในการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

ในข้อนี้ผู้ประกอบธุรกิจที่เข้าข่ายเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่ตกลงร่วมกันกับผู้ประกอบธุรกิจอื่น ในการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขัน นั้น พิจารณาจากการตกลงร่วมกันของผู้ประกอบธุรกิจ โดยอาจเป็นการกระทำที่เป็นการตกลงร่วมกันระหว่างผู้ประกอบธุรกิจที่อยู่ในระดับเดียวกัน เช่น การตกลงระหว่างผู้ผลิตกับผู้ผลิต หรือผู้จัดจำหน่ายกับผู้จัดจำหน่าย หรืออาจเป็นการกระทำที่เป็นการตกลงร่วมกันระหว่างผู้ประกอบธุรกิจซึ่งอยู่ต่างระดับกัน เช่น การตกลงระหว่างผู้ผลิตกับผู้ค้าปลีกหรือผู้จัดจำหน่าย ซึ่งคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงยังไม่ปรากฏว่า ผู้ถูกร้องได้กระทำการใด ที่เป็นการตกลงร่วมกันกับผู้ประกอบธุรกิจอื่น และไม่มีหลักฐานหรือพยานที่น่าเชื่อถือว่าเป็นผู้ประกอบธุรกิจผลิตหรือจำหน่ายสุรากลั่นรวมกัน หรือตกลงกับเอเยนต์หรือซบเอเยนต์เพื่อห้ามจำหน่ายสุรากลั่นชุมชนหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในการตลาดสินค้าสุรากลั่น ดังนั้น การกระทำที่ผู้ร้องได้มีหนังสือร้องเรียนผู้ถูกร้องไม่ถือว่าเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่ตกลงร่วมกันกับผู้ประกอบธุรกิจอื่น ในการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขัน จึงไม่เป็นความผิดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นสุดท้ายที่ต้องพิจารณา คือ ผู้ถูกร้องกระทำการใด ๆ อันมิใช่การแข่งขันโดยเสรี อย่างเป็นธรรมและมีผลเป็นการทำลาย ทำให้เสียหาย ชัดขวาง กีดกัน หรือจำกัดการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจอื่น หรือเพื่อมิให้ผู้อื่นประกอบธุรกิจ หรือต้องล้มเลิกการประกอบธุรกิจ ตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

ในข้อนี้ได้ความจากผู้ร้องที่ ๑ ว่า เกิดความเดือดร้อนเสียหายไม่สามารถจำหน่ายสินค้าสุรากลั่นชุมชนได้ในช่วงประมาณเดือนกุมภาพันธ์ - พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นจำนวนเงินประมาณ xxx,xxx บาท แต่ผู้ร้องที่ ๑ ไม่มีพยานเอกสารหลักฐานใดพิสูจน์หรือยืนยันถึงความเดือดร้อนเสียหายดังกล่าวได้ นอกจากนี้ ผู้ร้องที่ ๒ ถึงผู้ร้องที่ ๙ ล้วนให้การสอดคล้องตอกันว่า ไม่เคยถูกเอเยนต์และซบเอเยนต์สุราปฏิเสธการรับซื้อสินค้าสุรากลั่นชุมชน ไม่เคยได้รับความเดือดร้อนเสียหาย สามารถขายสินค้าสุรากลั่นชุมชนได้ตามปกติ ประกอบกับได้ความจากพยานที่ ๓ ถึงพยานที่ ๑๐ ซึ่งให้การสอดคล้องตอกันว่าไม่เคยเห็นเอกสารหนังสือแสดงความจำนงเป็นซบเอเยนต์ของบริษัท น. จำกัด ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และไม่เคยถูกผู้ใดขอให้งดจำหน่ายสุรากลั่นชุมชน

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงยังไม่ปรากฏว่าผู้ถูกร้องได้กระทำการใดอันมิใช่การแข่งขันโดยเสรี อย่างเป็นธรรมและมีผลเป็นการทำลาย ทำให้เสียหาย ชัดขวาง กีดกัน หรือจำกัดการประกอบธุรกิจของผู้ร้อง หรือเพื่อมิให้ผู้ร้องประกอบธุรกิจ หรือต้องล้มเลิกการประกอบธุรกิจ

ตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ และยังถือไม่ได้ว่าผู้ถูกร้อง ได้กระทำการใด ๆ อันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ร้องในลักษณะกีดกันการประกอบธุรกิจของผู้ร้อง อย่างไม่เป็นธรรม หรือใช้อำนาจตลาดหรืออำนาจต่อรองที่เหนือกว่าอย่างไม่เป็นธรรม หรือกำหนดเงื่อนไขทางการค้าอันเป็นการจำกัดหรือขัดขวางการประกอบธุรกิจของผู้ร้องอย่างไม่เป็นธรรม ตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ นอกจากนี้ ยังไม่มีพยานหลักฐานที่น่าเชื่อได้ว่าผู้ถูกร้อง ได้กระทำการตามที่ผู้ร้องได้มีหนังสือร้องเรียน จึงไม่เป็นความผิดตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติเป็นเอกฉันท์เห็นว่า ผู้ถูกร้องไม่มีพฤติกรรมการใช้อำนาจเหนือตลาดในลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ไม่เป็นผู้ประกอบธุรกิจที่ตกลงร่วมกันกับผู้ประกอบธุรกิจอื่นในการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ไม่ได้กระทำการใดอันมิใช่การแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรมและมีผลเป็นการทำลาย ทำให้เสียหาย ขัดขวาง กีดกัน หรือจำกัดการประกอบธุรกิจของผู้ร้อง หรือเพื่อบังคับให้ผู้ร้องประกอบธุรกิจ หรือต้องล้มเลิกการประกอบธุรกิจ ตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงสั่งไม่ฟ้อง

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔